ΚΑΝΟΝΙΣΜΟΣ (ΕΟΚ) αριθ. 215/84 ΤΟΥ ΣΥΜΒΟΥΛΙΟΥ

της 18ης Ιανουαρίου 1984

περί αναλήψεως ειδικής κοινοτικής ενέργειας για τη συμβολή στην ανάπτυξη ορισμένων ελληνικών περιφερειών στο πλαίσιο της διεύρυνσης της Κοινότητας

ΤΟ ΣΥΜΒΟΥΛΙΟ ΤΩΝ ΕΥΡΩΠΑΪΚΩΝ ΚΟΙΝΟΤΗΤΩΝ,

Έχοντας υπόψη:

τη συνθήκη για την ίδρυση της Ευρωπαϊκής Οικονομικής Κοινότητας,

τον κανονισμό (ΕΟΚ) αριθ. 724/75 του Συμβουλίου της 18ης Μαρτίου 1975 περί δημιουργίας Ευρωπαϊκού Ταμείου Περιφερειακής Αναπτύξεως (1), όπως τροποποιήθηκε τελευταία με τον κανονισμό (ΕΟΚ) αριθ. 3325/80 (2), και ιδίως το άρθρο 13 παράγραφος 3,

την πρόταση της Επιτροπής (3),

τη γνώμη του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου (4),

τη γνώμη της Οικονομικής και Κοινωνικής Επιτροπής (5),

Εκτιμώντας:

ότι το άρθρο 13 του κανονισμού (ΕΟΚ) αριθ. 724/75, ο οποίος καλείται στο εξής «κανονισμός του Ταμείου», προβλέπει, ανεξάρτητα από την εθνική κατανομή των πόρων όπως ορίζεται στο άρθρο 2 παράγραφος 3 στοιχείο α) του εν λόγω κανονισμού, συμμετοχή του Ταμείου στη χρηματοδότηση ειδικών κοινοτικών ενεργειών περιφερειακής ανάπτυξης, συνδεδεμένων ιδίως με τις πολιτικές της Κοινότητας και με τα μέτρα που θεσπίζονται από αυτή, με σκοπό να λαμβάνεται καλύτερα υπόψη η περιφερειακή τους διάσταση ή να αμβλύνονται οι περιφερειακές επιπτώσεις τους·

ότι το ενδιαφερόμενο κράτος μέλος ανακοίνωσε στην Επιτροπή τα στοιχεία σχετικά με τα περιφερειακά προβλήματα που μπορούν να τύχουν ειδικής κοινοτικής ενέργειας·

ότι οι πόροι του Ταμείου χρησιμοποιούνται λαμβανομένης υπόψη της σχετικής έντασης των περιφερειακών ανισορροπιών μέσα στην Κοινότητα·

ότι οι διαπραγματεύσεις σχετικά με την ένταξη της Πορτογαλίας και της Ισπανίας στην Κοινότητα άρχισαν στις 17 Οκτωβρίου 1978 και στις 15 Φεβρουαρίου 1979, αντίστοιχα·

ότι οι μεσογειακές περιφέρειες της Κοινότητας διατρέχουν τον κίνδυνο να θιγούν από τη διεύρυνσή της, ιδίως λόγω αυξημένου ανταγωνισμού στις αγορές ορισμένων γεωργικών προϊόντων και λόγω προβλημάτων προσαρμογής της οικονομικής τους υφής·

ότι, μεταξύ των περιφερειών αυτών, το Mezzogiorno και οι τρεις γαλλικές περιφέρειες που βρίσκονται στα σύνορα της Ισπανίας απολαύουν ήδη, στο πλαίσιο αυτό, ειδικής κοινοτικής ενέργειας περιφερειακής ανάπτυξης που ανελήφθη βάσει του κανονισμού (ΕΟΚ) αριθ. 2615/80 του Συμβουλίου της 7ης Οκτωβρίου 1980 περί αναλήψεως ειδικής κοινοτικής ενέργειας για τη συμβολή στην ανάπτυξη ορισμένων γαλλικών και ιταλικών περιφερειών στο πλαίσιο της διεύρυνσης της Κοινότητας (6), όπως τροποποιήθηκε από τον κανονισμό (ΕΟΚ) αριθ. 214/84 (7)·

ότι η Ελλάδα, από την 1η Ιανουαρίου 1981, είναι μέλος της Κοινότητας και ότι η ανάπτυξη ορισμένων από τις περιφέρειές της διατρέχει επίσης τον κίνδυνο να σταματήσει λόγω της μέλλουσας διεύρυνσης της Κοινότητας με την Πορτογαλία και την Ισπανία·

ότι αυτή η περίπτωση ισχύει ιδιαίτερα για τα νησιά της Ελλάδας που χαρακτηρίζονται από υψηλό ποσοστό απασχόλησης στη γεωργία, πολύ μεγάλη εξάρτηση από τη γεωργία σε σχέση με τις μεσογειακές παραγωγές, αδύνατη οικονομική υφή και, επιπλέον, είναι απομονωμένα σε σχέση με τα κέντρα οικονομικής δραστηριότητας λόγω της ιδιαίτερης γεωγραφικής τους θέσης·

ότι ενδιαφέρει την Κοινότητα η διαδικασία διεύρυνσης να γίνει κατά τρόπο αρμονικό· ότι είναι απαραίτητο, επομένως, ν' αναληφθεί, πριν ακόμα πραγματοποιηθούν οι εντάξεις, δυναμική διαρθρωτική ενέργεια με σκοπό να διαμορφωθεί η κατάσταση στις περιφέρειες αυτές έτσι ώστε να προσαρμοστούν στη διεύρυνση και ότι είναι σκόπιμο η Κοινότητα να συμμετάσχει με ιδιαίτερο τρόπο στην ενέργεια που θα αναληφθεί για το σκοπό αυτό από το εν λόγω κράτος μέλος, καθιερώνοντας υπέρ των περιφερειών αυτών ειδική κοινοτική ενέργεια περιφερειακής ανάπτυξης·

(1) ΕΕ αριθ. L 73 της 21. 3. 1975, σ. 1.
(2) ΕΕ αριθ. L 349 της 23. 12. 1980, σ. 10.
(3) ΕΕ αριθ. C 15 της 19. 1. 1983, σ. 10.
(4) ΕΕ αριθ. C 184 της 10. 6. 1983, σ. 163.
(5) ΕΕ αριθ. C 124 της 9. 5. 1983, σ. 2.
(6) ΕΕ αριθ. L 271 της 15. 10. 1980, σ. 1.
(7) Βλ. σελίδα 1 της παρούσας Επίσημης Εφημερίδας.

ότι μπορούν να πραγματοποιηθούν στις περιφέρειες αυτές και άλλες παρεμβάσεις των κοινοτικών Ταμείων κατάλληλα συνδυαζόμενες·

ότι τα μέτρα που προβλέπονται με τον κανονισμό (ΕΟΚ) αριθ. 2615/80 μπορούν να εφαρμοστούν αποτελεσματικά στις περιφέρειες αυτές· ότι, εξάλλου, η βελτίωση των μέσων επικοινωνίας των περιφερειών αυτών με την ηπειρωτική Ελλάδα και μεταξύ τους, ιδίως όταν πρόκειται για μικρά και απομακρυσμένα νησιά, με την εκτέλεση ή τη βελτίωση έργων υποδομής για θαλάσσιες ή εναέριες μεταφορές ή με την ανάπτυξη των υπηρεσιών των μέσων μεταφοράς, είναι απαραίτητος παράγοντας για την ενίσχυση της οικονομικής τους βάσης, και, μεταξύ άλλων, για τη διάθεση των γεωργικών τους παραγωγών·

ότι η προστασία του περιβάλλοντος, ιδίως με τη βελτίωση των δυνατοτήτων ελέγχου της ποιότητας του νερού καθώς επίσης και των εγκαταστάσεων επεξεργασίας των απορριμμάτων, είναι βασική προϋπόθεση ανάπτυξης τουριστικών δραστηριοτήτων στις περιφέρειες αυτές·

ότι η κοινοτική ενέργεια πρέπει να τεθεί σε εφαρμογή υπό τη μορφή ειδικού πολυετούς προγράμματος και ότι ανήκει στην Κοινότητα η ευθύνη, με την έγκριση του προγράμματος αυτού, να εξασφαλιστεί ώστε οι εργασίες που προβλέπεται να πραγματοποιηθούν να είναι σύμφωνες με τον παρόντα κανονισμό·

ότι, για να μπορέσει η Ελλάδα να επωφεληθεί πλήρως από την ειδική ενέργεια, ενδείκνυται να προβλεφθεί ότι οι δαπάνες που συνδέονται με τα μέτρα που προβλέπονται και πραγματοποιούνται από τη χώρα αυτή εν αναμονή της έκδοσης του παρόντος κανονισμού κατά το έτος που προηγείται της έκδοσης αυτής θα θεωρούνται, εξαιρετικά, ως εκλέξιμες·

ότι το ειδικό πρόγραμμα οφείλει να ανταποκρίνεται σε ορισμένους στόχους που προβλέπονται από τα προγράμματα περιφερειακής ανάπτυξης που αναφέρονται στο άρθρο 6 του κανονισμού του Ταμείου·

ότι η Επιτροπή οφείλει να ελέγχει την καλή εκτέλεση του ειδικού προγράμματος εξετάζοντας τις ετήσιες εκθέσεις που το εν λόγω κράτος μέλος θα υποβάλλει για το σκοπό αυτό·

ότι είναι απαραίτητο να ενημερώνονται κανονικά το Συμβούλιο, το Ευρωπαϊκό Κοινοβούλιο και η Οικονομική και Κοινωνική Επιτροπή για την εφαρμογή του παρόντος κανονισμού,

ΕΞΕΔΩΣΕ ΤΟΝ ΠΑΡΟΝΤΑ ΚΑΝΟΝΙΣΜΟ:

Άρθρο 1

Καθιερώνεται ειδική κοινοτική ενέργεια περιφερειακής ανάπτυξης σύμφωνα με το άρθρο 13 του κανονισμού του Ταμείου, η οποία καλείται στο εξής «ειδική ενέργεια», για τη συμβολή στην ανάπτυξη ορισμένων ελληνικών περιφερειών στα πλαίσια της διεύρυνσης της Κοινότητας.

Άρθρο 2

Η ειδική ενέργεια αφορά τα νησιά της Ελλάδας, με εξαίρεση εκείνα που δεν καλύπτονται από εθνικό καθεστώς ενισχύσεων περιφερειακής πολιτικής, όπως η Σαλαμίνα, και, όσον αφορά τις ενισχύσεις των βιομηχανικών επενδύσεων, η Αίγινα, η Ύδρα και οι Σπέτσες.

Άρθρο 3

1. Η εφαρμογή της ειδικής ενέργειας πραγματοποιείται υπό μορφή ειδικού προγράμματος, καλουμένου στο εξής «ειδικό πρόγραμμα», το οποίο υποβάλλεται στην Επιτροπή από το εν λόγω κράτος μέλος.

2. Το ειδικό πρόγραμμα έχει ως στόχο την ενίσχυση των οικονομικών διαρθρώσεων και τη δημιουργία θέσεων απασχόλησης στις περιφέρειες που αναφέρονται στο άρθρο 2. Για το σκοπό αυτό, αποβλέπει στην ανάπτυξη των μικρομεσαίων επιχειρήσεων και των βιοτεχνιών, διευκολύνοντας ιδιαίτερα την ενσωμάτωσή τους στις αγορές, χάρη στην ανάλυση των αγορών, προσαρμόζοντας και αναπτύσσοντας συγχρόνως τον παραγωγικό μηχανισμό τους και τις υποδομές που τις περιβάλλουν και βελτιώνοντας τη διαχείρισή τους. Έχει επίσης ως στόχο την προώθηση της καινοτομίας, την αξιοποίηση των τουριστικών δυνατοτήτων και τη βελτίωση των μέσων επικοινωνίας των νησιών με την ηπειρωτική Ελλάδα και μεταξύ τους.

3. Η κατάρτιση και η πραγματοποίηση του ειδικού προγράμματος γίνονται σε στενό συντονισμό με τις εθνικές και κοινοτικές πολιτικές και χρηματοδοτικά μέσα, ιδίως με το ΕΓΤΠΕ — τμήμα προσανατολισμού, το Κοινωνικό Ταμείο, την ΕΤΕ και το Νέο Κοινοτικό Μέσο.

4. Το ειδικό πρόγραμμα εντάσσεται στο πλαίσιο των προγραμμάτων περιφερειακής ανάπτυξης που αναφέρονται στο άρθρο 6 του κανονισμού του Ταμείου.

5. Το ειδικό πρόγραμμα περιλαμβάνει τις αναγκαίες πληροφορίες που αναφέρονται στο άρθρο 7 του παρόντος

κανονισμού και αφορούν την ανάλυση της κατάστασης και των αναγκών των σχετικών με τους στόχους που αναφέρονται στην παράγραφο 2, τις σχεδιαζόμενες εργασίες, το χρονοδιάγραμμα για την εκτέλεσή τους και, γενικότερα, το σύνολο των στοιχείων που επιτρέπουν την εκτίμηση της συνοχής του προγράμματος με τους στόχους της περιφερειακής ανάπτυξης.

6. Η διάρκεια του ειδικού προγράμματος είναι πενταετής, υπολογίζεται δε από την εξηκοστή ημέρα μετά την έναρξη ισχύος του παρόντος κανονισμού.

7. Το ειδικό πρόγραμμα εγκρίνεται από την Επιτροπή μετά από παρέμβαση της επιτροπής του Ταμείου, σύμφωνα με τη διαδικασία που προβλέπεται στο άρθρο 16 του κανονισμού του Ταμείου.

8. Κατά την έγκριση του ειδικού προγράμματος, η Επιτροπή εξετάζει αν το πρόγραμμα αυτό συμβιβάζεται με το άρθρο 20 του κανονισμού ΕΤΠΑ.

9. Η Επιτροπή ενημερώνει το Κοινοβούλιο σχετικά με τα υιοθετούμενα ποσά για τις περιφέρειες κατά την έγκριση του ειδικού προγράμματος.

10. Αφού εγκριθεί το ειδικό πρόγραμμα, δημοσιεύεται για ενημέρωση από την Επιτροπή.

Άρθρο 4

1. Το άρθρο 4 του κανονισμού (ΕΟΚ) αριθ. 2615/80 εφαρμόζεται.

2. Εξάλλου, το Ταμείο μπορεί να συμμετάσχει, στο πλαίσιο του ειδικού προγράμματος, στις εξής εργασίες:

α) όταν πρόκειται για μικρά και απομακρυσμένα νησιά,

— στη βελτίωση των μέσων επικοινωνίας των νησιών με την ηπειρωτική Ελλάδα και μεταξύ τους, σε συνδυασμό με την εκτέλεση των εργασιών που αναφέρονται στο άρθρο 4 του κανονισμού (ΕΟΚ) αριθ. 2615/80,

— στα μέτρα που επιτρέπουν καλύτερη πρόσβαση στα νησιά με την πραγματοποίηση ή τη βελτίωση των έργων υποδομής των θαλάσσιων και εναέριων μεταφορών,

— στο άνοιγμα ή στην ανάπτυξη θαλάσσιων ή εναέριων μεταφορικών γραμμών·

β) στην προστασία του περιβάλλοντος και στην αξιοποίηση των δυνατοτήτων τουριστικής ανάπτυξης με την εφαρμογή εξοπλισμών που να επιτρέπουν την ανάλυση και τον έλεγχο της ποιότητας των νερών, καθώς και με την κατασκευή ή τη βελτίωση των εγκαταστάσεων επεξεργασίας ή διάθεσης των απορριμμάτων·

γ) στις εγκαταστάσεις αφαλάτωσης θαλασσινού νερού·

δ) επιπλέον, η δραστηριότητα των προσώπων που έχουν αναλάβει την προώθηση που αναφέρεται στο άρθρο 4 σημείο 1 στοιχείο γ) του κανονισμού (ΕΟΚ) αριθ. 2615/80 μπορεί να περιλαμβάνει κατάλληλες ενέργειες πληροφόρησης για τους πολίτες της Ελλάδας που είναι εγκατεστημένοι στα άλλα κράτη μέλη της Κοινότητας και που είναι άνεργοι ή κινδυνεύουν να χάσουν τη δουλειά τους. Οι ενέργειες αυτές εφαρμόζονται, στο μέτρο του δυνατού, σε άμεση συνεργασία με τα ενδιαφερόμενα κράτη μέλη.

Άρθρο 5

1. Το άρθρο 5 του κανονισμού (ΕΟΚ) αριθ. 2615/80 εφαρμόζεται.

2. Εξάλλου, όσον αφορά τις εργασίες που αναφέρονται στο άρθρο 4 παράγραφος 2 του παρόντος κανονισμού, η κοινοτική συμμετοχή καθορίζεται ως εξής:

α) για τις εργασίες σχετικά με τα έργα υποδομής των μεταφορών που προβλέπονται στο στοιχείο α) πρώτη περίπτωση: 50 % της δημόσιας δαπάνης·

β) για τις εργασίες σχετικά με τις υπηρεσίες μεταφορών που προβλέπονται στο στοιχείο α) δεύτερη περίπτωση: το πρώτο έτος 50 % της δημόσιας δαπάνης που προέρχεται από συμμετοχή στο καθαρό κόστος της λειτουργίας των υπηρεσιών αυτών. Η ενίσχυση διαρκεί τρία χρόνια και είναι φθίνουσα·

γ) για τις εργασίες σχετικά με τον εξοπλισμό για την ανάλυση και με τις εγκαταστάσεις επεξεργασίας και διάθεσης των αποβλήτων που προβλέπονται στο στοιχείο β): 50 % της δημόσιας δαπάνης·

δ) για τις εργασίες σχετικά με τις εγκαταστάσεις αφαλάτωσης θαλασσινού νερού που προβλέπονται στο στοιχείο γ): 50 % της δημόσιας δαπάνης.

3. Για τις ενισχύσεις που προβλέπονται στην παράγραφο 2 στοιχεία α), γ) και δ), η σώρευση των ενισχύσεων των εκτός και εντός ποσοστώσεων τμημάτων του Ταμείου αποκλείεται.

Άρθρο 6

Το άρθρο 6 του κανονισμού (ΕΟΚ) αριθ. 2615/80 εφαρμόζεται (εξαιρέσει της παραγράφου 1 στοιχείο α)).

Εκλέξιμες είναι οι δαπάνες που πραγματοποιούνται από το δωδέκατο μήνα που προηγείται της ημερομηνίας ενάρξεως ισχύος του παρόντος κανονισμού.

Άρθρο 7

Το ειδικό πρόγραμμα περιλαμβάνει τις ενδείξεις που προβλέπονται στο παράρτημα του κανονισμού (ΕΟΚ) αριθ. 2615/80.

Περιλαμβάνει επιπλέον:

α) την ανάλυση των αναγκών στο θέμα των μέσων επικοινωνίας των νησιών με την ηπειρωτική Ελλάδα και μεταξύ τους, τόσο σε έργα υποδομής όσο και όσον αφορά τις υπηρεσίες μεταφορών. Περιγραφή των καθεστώτων ενισχύσεων προς τις υπηρεσίες αυτές με ένδειξη των μέσων ετησίων δημοσίων δαπανών που έχουν προκύψει λόγω των ενισχύσεων αυτών·

β) την περιγραφή των αναγκών στο θέμα της ανάλυσης της ποιότητας των νερών και της επεξεργασίας των αποβλήτων·

γ) σε σχέση με τις εργασίες που αναφέρονται στο άρθρο 4 παράγραφος 2:

i) την περιγραφή των ενεργειών που προβλέπονται όσον αφορά την ενίσχυση προς τις υπηρεσίες μεταφορών·

ii) τη φύση και εντόπιση των υποδομών των μεταφορών· τις προβλέψεις κατασκευής εγκαταστάσεων για την επεξεργασία αποβλήτων, τον εξοπλισμό για τις αναλύσεις και τις εγκαταστάσεις αφαλάτωσης θαλασσινού νερού.

Άρθρο 8

Ο παρών κανονισμός δεν προδικάζει την επανεξέταση του κανονισμού του Ταμείου που γίνεται αυτή τη στιγμή και που προβλέπεται στο άρθρο 22 του κανονισμού αυτού.

Άρθρο 9

Ο παρών κανονισμός αρχίζει να ισχύει την επόμενη ημέρα από τη δημοσίευσή του στην *Επίσημη Εφημερίδα των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων.*

Ο παρών κανονισμός είναι δεσμευτικός ως προς όλα τα μέρη του και ισχύει άμεσα σε κάθε κράτος μέλος.

Βρυξέλλες, 18 Ιανουαρίου 1984.

Για το Συμβούλιο
Ο Πρόεδρος
M. ROCARD